

Царик Олександра В'ячеславівна
Oleksandra.tsaryk227@gmail.com

Науковий керівник:
Іваницька О. М., д. держ. упр., проф.
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

УПРАВЛІНСЬКЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ У ПОСТКОВІДНОМУ ПЕРІОДІ

В епоху сучасних інформаційних та цифрових трансформацій нові технології та знання стають рушійною силою інноваційного розвитку суспільства. Сьогодні перемогу в конкурентній боротьбі можна досягти не тільки за рахунок зростання матеріальних активів, а за суттєвого підвищення ролі та значення нематеріальних, невідчутних фізично результатів інтелектуальної діяльності. Впровадження такого ресурсу, як управлінське консультування, власне, і надає певного пріоритету сьогочасним компаніям і забезпечує тривалий, довгостроковий стратегічний розвиток на ринку.

Управлінське консультування — професійне діяння, яке полягає у наданні необхідних, важливих і об'єктивних порад та технічної допомоги кваліфікованими спеціалістами та фахівцями фірм, організацій, установ та окремим підприємцям (в подальшому — клієнтам) з метою сприяння останніми у пошуку, визначенні, аналізі та дослідженні управлінських проблем, знаходження оптимальних та найрезультативніших рішень, запровадження методологій впровадження різного роду рекомендацій тощо [1].

На сьогоднішній день на території України існує близько 500 консалтингових фірм, які надають консультаційні послуги [2]. Однак, незважаючи на те, що Україна має велику кількість фірм з надання різноманітних консультаційних послуг, попит на консалтинг залишається досить низьким.

Певним поштовхом розвитку консалтингу може дати його використання державними (публічними) компаніями. Такий консалтинг має бути зосередженим на внутрішній діяльності державних установ, а саме на вирішенні таких питань, як контроль, управління, планування, фінансове та організаційне забезпечення. Зокрема може бути застосований такий вид консультаційної діяльності, як аудитинг — незалежна перевірка бухгалтерської звітності, обліку первинної документації й інших даних про фінансово-господарську діяльність підприємства з метою визначення відповідності їх

звітності, обліку, його наповненості і відповідності чинному законодавству і встановленим нормативам [3]. Вищезгадані ключові завдання зазначені в Законі України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність".

Виникненню і розвитку аудиту в Україні сприяла недосконалість структури зовнішнього фінансового контролю командно-адміністративної системи управління. Незадовільний стан обліку і внутрішнього контролю на рівні установ, підприємств і організацій, недостатній профілактичний вплив фінансового контролю на усунення негативних явищ, неприйнятна діяльність власних ревізійних комісій, організацій — усе це призвело до потреби та необхідності реорганізації системи фінансового контролю в країні [3].

Конкретним змістом управлінського консультування є допомога керуючій ланці працівників у вирішенні управлінських проблем [4]. Діагностика стану організації чи підприємства — це початковий етап процесу управлінського консультування як для здійснення розробки певного інвестиційного проекту, так і для будь-яких інших заходів, запланованих на підприємстві. Цей вид сервісу поряд з такими послугами, як стратегічне планування, реструктуризація, розширення управлінських рішень, управління організаційними заходами та інноваційний консалтинг, може мати попит на ринку публічних послуг.

В основі реалізації майже всіх послуг та потоків лежить аналіз уже наявних й очікуваних фінансових потоків підприємства. Для державних структур можна рекомендувати інструментарій пакету „Business Toolkits”, підготовлений групою іноземних компаній, зокрема Arthur Andersen, Deloitte Touche Tohmatsu International, а також фахівцями International Executive Service Corps [5].

Абсолютно новим і перспективним видом консалтингу в Україні є кадровий аутсорсинг. Аутсорсинг — особливий вид найму, коли одна корпорація орендує у другої її спеціалістів для обслуговування власних потреб, разом з тим "орендуючи" гарантії.

Відповідно до О.К.Трофимової, значна увага до консультування обумовлена прагненням отримати незалежну оцінку справ в організації; необхідністю постійного підвищення ефективності виробництва та бізнесу в умовах жорсткої конкуренції та наслідків COVID-19; інтернаціоналізацією вимог та стандартів; постійною завантаженістю менеджерів, що негативним чином впливає на їхні можливості самостійно вирішувати нагальні проблеми компанії тощо [5].

Отже, можна стверджувати, що управлінське консультування - це складний, багатогранний процес, який має свої особливості, етапи, проблеми та

перспективи. Для недопущення занепаду консалтингу на території України, оскільки він набуває популярності, перетворюючись на прибутковий вид діяльності, необхідна швидка адаптація до мінливого ділового середовища, що є найкращим способом боротьби з порушенням бізнес-процесів в умовах невизначеності ділового клімату. Розбудова в Україні розвинутого і високодиверсифікованого консалтингового бізнесу є неможливою без реалізації комплексу організаційно-економічних заходів, забезпеченими державою, органи якої можуть також формувати попит на консалтингові послуги.

Список використаних джерел:

1. Основи управлінського консультування: сайт. URL: http://www.ea.donntu.org:8080/bitstream/123456789/28362/2/ОУК_маг_Конспект.pdf (дата звернення 20.11.2021 року).

2. Лозовський О. М., Хейлик І. І. Загальні проблеми управлінського консультування в Україні та шляхи їх вирішення. *Проблеми та перспективи реалізації та впровадження міждисциплінарних наукових досягнень*. 2015. Київ. № 1 с. 20.

3. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21.12.2017 р. № 2258-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 9, ст.50.

4. Марченко, О. С. Консалтингові ресурси національних інноваційних систем. *Економіко-теоретичний аналіз*. Харків: Право. 2015. с. 280.

5. Трофимова О.К. Класифікація консалтингових послуг в Україні. *Синергія*. 2004. №3 (10). с.19-26.